

ÎNCHEIERE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Firma de Producție și Comerț ”Martin” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Firma de Producție și Comerț ”Martin” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale ”Paolcaz” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea prejudiciului cauzat (venitului ratat) și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 04 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către FPC ”Martin” SRL și menținută hotărârea judecătoreiei Cimișlia din 20 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 19 noiembrie 2015, reclamanta FPC ”Martin” SRL, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei SC ”Paolcaz” SRL, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat (venitului ratat) și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 72 din 23 martie 2010, FPC ”Martin” SRL i s-a permis perfectarea documentelor privind deschiderea rutei regulate de pasageri Chișinău 11:30 - Galați 08:30, cu trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova prin punctul vamal Giurgiulești. Ruta regulată și-a început activitatea la data de 25 noiembrie 2011.

A indicat reclamanta că la 27 ianuarie 2012, SC ”Paolcaz” SRL, care deținea ruta de pasageri Chișinău 19:30 - Giurgiulești 09:55, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu FPC ”Martin” SRL, prin care a solicitat anularea ordinului nr.72 din 23 martie 2010 și suspendarea ordinului contestat.

Prin încheierea din 02.02.2012 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii, înaintată de SC ”Paolcaz” SRL și a fost suspendată executarea ordinului contestat până la examinarea cauzei în fond. La 14 februarie 2012, Ministerul Transporturi și Infrastructurii Drumurilor, a emis ordinul nr. 40, privind suspendarea

ordinului nr. 72 din 23 martie 2010, cu privire la permisiunea de a perfecta documentele ce țin de deschiderea rutei regulate de pasageri Chișinău 11:30 - Galați 08:30, de către FPC "Martin" SRL până la examinarea cauzei în fond.

A invocat reclamanta că la 22 februarie 2012 a depus o cerere la Curtea de Apel Chișinău, prin care a solicitat anularea încheierii din 02 februarie 2012. Prin încheierea din 06.03.2012, a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea înaintată de FPC "Martin" SRL și a fost anulată încheierea c 02 februarie 2012. La 07 martie 2012 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, a emis ordinul nr. 63, prin care a abrogat ordinul nr. 40 din 14 februarie 2012, privind suspendarea executării ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr.72 din 23 martie 2010.

Reclamanta a menționat că SC "Paolcaz" SRL a depus recurs împotriva încheierii din 06.03.2012, a Curții de Apel Chișinău. Astfel, la 14 martie 2012, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, a emis ordinul nr. 68, prin care a abrogat ordinul nr. 63 din 07 martie 2012, or, ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 40 din 14 februarie 2012 a rămas în vigoare.

A susținut reclamanta că doar după examinarea cererii de chemare în judecată înaintată de SC "Paolcaz" SRL, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a emis ordinul nr. 78 din 05 aprilie 2013, prin care au fost abrogate ordinele nr. 68 din 14 martie 2012 și nr. 40 din 14 februarie 2012, lăsând în vigoare ordinul nr. 72 din 23 martie 2010, prin care i-a fost permis FPC "Martin" SRL, perfectarea documentelor privind deschiderea rutei regulate de pasageri Chișinău 11:30- Galați 08:30, cu trecerea frontierei de stat a RM, prin punctul vamal Giurgiulești.

A relatat reclamanta că din 19 februarie 2012 și pînă la 07 martie 2012, ruta Chișinău (11:30) - Galați (08:00) a fost suspendată, apoi această rută din nou a fost suspendată de la 01 martie 2012, pînă la 11 aprilie 2013, pe o perioadă totală de 402 zile. Astfel, FPC "Martin" SRL pe parcursul suspendării a ratat un venit în sumă totală de 281 136,54 lei.

La data de 09.11.2015, FPC "Martin" SRL a expediat o reclamație în adresa SC "Paolcaz" SRL, care, însă, nu a fost soluționată pe calea extrajudiciară.

A solicitat reclamanta încasarea de la SC "Paolcaz" SRL, în beneficiul său a prejudiciului cauzat sub formă de venit ratat în sumă de 281 136,34 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1756,3 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei și a taxei de stat în sumă de 8486,77 lei.

În cadrul examinării cauzei, reclamanta a depus mai multe cereri de concretizare a cerințelor și în final a solicitat încasarea din contul SC "Paolcaz" SRL, în beneficiul său a venitului ratat în sumă de 233409,44 lei, a dobânzii de întârziere calculată pînă la 10.01.2017, inclusiv, în sumă de 69648,69 lei, a cheltuielilor legate de asistență juridică în sumă de 5000 lei, a taxei de stat în sumă de 9092 lei, a cheltuielilor de multiplicare a borderourilor de evidentă a biletelor în sumă de 315 lei, a cheltuielilor de multiplicare a foilor de parcurs în sumă de 346 lei, a cheltuielilor de multiplicare a biletelor în sumă de 714 lei, a cheltuielilor pentru furnizarea informației despre numărul de călători de la Politia de frontieră în sumă de 375 lei, a cheltuielilor de deplasare pentru cinci ședințe pe ruta Chișinău – Cimișlia - Chișinău în cuantum de 7624 lei, a cheltuielilor pentru efectuarea calculului venitului ratat în sumă de 4000 lei și a restituii taxa de stat achitată în plus în sumă de 1496,94 lei.

Prin hotărârea judecătoreiei Cimișlia din 20 martie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Firma de Producție și Comerț ”Martin” Societate cu Răspundere Limitată împotriva pârâtei Societății Comerciale ”Paolcaz” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea prejudiciului cauzat (venitului ratat) și a dobânzii de întârziere, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 04 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către FPC ”Martin” SRL și menținută hotărârea judecătoreiei Cimișlia din 20 martie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a reținut prevederile art. 14 Cod Civil al RM, care stipulează că persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat. Astfel, reclamanta urma să dovedească faptul că în urma acțiunilor întreprinse de către SC ”Paolcaz” SRL, a fost lezată în drepturile sale, fiindu-i cauzat un prejudiciu în urma căruia nu a obținut un beneficiu, or, fiind ratat venitul cuvenit.

În acest context, instanța, a reiterat că activitatea în domeniu a persoanei juridice FPC ”Martin” SRL a continuat pe parcursul întregului proces judiciar (anterior) în pricina civilă la cerere de chemare în judecată a reclamantei SC ”Paolcaz” împotriva pârâtului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu FPC ”Martin” SRL privind anularea ordinilor ce țin de ruta Chișinău – Galați. Mijloacele de transport ale reclamantei au fost antrenate în activitate, fiind suspendată doar o singură rută aflată în litigiu. Lipsesc careva probe și date, ce ar demonstra că mijloacele de transport ale FPC ”Martin” SRL, prevăzute pentru ruta data au staționat. Mai mult ca atât, SC ”Paolcaz” SRL, la acel moment a activat doar strict în baza ordinilor MTID, adică legal.

De asemenea, instanța de apel, a reținut și culpa SRL „Martin”, prin neatacarea cu recurs a încheierii din 02.02.2012, care a dus la suspendarea ordinului nr.72 din 23.03.2010 și crearea imposibilității de a activa pe ruta Chișinău 11.30 - Galați 08.00 și prin faptul, că nu a insistat la rejudecarea cererii din 22.02.2012, prin care s-a solicitat anularea măsurii de asigurare aplicate prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02.02.2012.

Instanța de apel a constatat că calculul venitului ratat efectuat la 02.01.2017, de firma specializată SRL ”Conestim”, pe întreaga activitate a firmei și pentru o perioadă de 402 zile, în baza foilor de parcurs pe ruta Chișinău - Galați, nu are suport probatoriu. Calculul dat nu poate fi luat la bază, deoarece el nu elucidează concret ruta respectivă cu perioada concretă litigioasă și cu mijloacele de transport concrete. Acest calcul este făcut luând -se în vedere datele generale ale firmei, fără a se ține cont de faptul că firma a activat în continuu, fiind antrenate în proces toate mijloacele de transport, inclusiv și cele preconizate pentru ruta Chișinău - Galați, care aduceau venitul corespunzător și în perioada litigioasă. Probe contrare acestei situații reclamanta nu a adus instanței de judecată.

Instanța de apel, a indicat că reclamanta nu a demonstrat că ar fi putut și ar fi trebuit să obțină anumite venituri și în acest sens nu a prezentat probe corespunzătoare pentru a stabili cu exactitate existența și întinderea prejudiciului cauzat.

La fel, instanța de apel, a reținut și faptul că potrivit Rapoartelor Financiare, prezentate de către SRL „Martin” anual Direcției Generale Statistică, la capitolul Raporturi de pierderi și profit, venitul perioadei până la impozitare este următorul: anul 2011 -28 236 lei, anul 2012 - 153 273 lei, anul 2013 - 84 658 lei, anul 2014 - 84 325

lei, anul 2015 - 20 397 lei. Din această informație, rezultă că venitul SRL „Martin”, care provine din întreaga activitate a companiei și nu numai din deservirea rutei Chișinău - Galați, nici într-un an nu a atins cifra de 160 000 lei. Însă, reclamanta numai pentru perioada de 402 zile, în care indică că a fost prejudiciată, întrucât nu a activat pe o singură rută, solicită suma de - 281 136,34 lei, astfel suma pretinsă de reclamantă nu este reală și corectă. În afară de acesta, cifrele indicate mai indică că, anume în anul 2012, când reclamanta nu a desfășurat activitate pe ruta Chișinău 11.30 - Galați 08.00, acesta înregistrat cel mai mare venit, cu circa 70% mai mare decât în anul 2011 și cu circa 45% mai mare decât în anul 2014, de unde rezultă ca suspendarea activității de transportare a călătorilor pe ruta respectivă nu a avut un efect negativ asupra activității sale.

De asemenea, instanța de apel, a considerat ca fiind neîntemeiată și cerința reclamantei privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 69 648,69 lei, calculată în raport cu suma de bază pretinsă de reclamanta SRL „Martin”, deoarece însăși venitul ratat nu este o obligație purtătoare de dobândă, or potrivit art. 585 Cod civil, obligația este purtătoare de dobândă, numai dacă acest fapt este prevăzut de lege sau contract, iar potrivit art. 619 alin. (1) Cod Civil al RM, numai obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii.

La data de 17 noiembrie 2017, FPC ”Martin” SRL, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 04 septembrie 2017, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărârii, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată și a încasa suplimentar taxa de stat la depunerea apelului în sumă de 6818,80 lei și taxa de stat la declararea recursului în sumă de 4546 lei.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanța de apel, a interpretat și aplicat în mod eronat legea și normele dreptului material sau procedural, nu a aplicat legea, care trebuia aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și că aprecierea probelor a fost arbitrară.

Menționează recurenta că nu este de acord, cu afirmația instanței expusă în decizie, precum că calculul venitului ratat prezentat de către firma specializată SRL ”Conestim”, nu poate fi luat la baza încasării acestuia. Această afirmație este neîntemeiată, deoarece calculul dat a fost efectuat reieșind din foile de parcurs ale autobuzului pe ruta Chișinău – Galați, pe parcursul unei perioade de 402 zile, a borderourilor de evidență a biletelor, a copiilor biletelor și informația de la poliția de frontieră referitor la numărul pasagerilor, care au traversat frontiera de stat cu autobuzul pe ruta Chișinău - Galați pentru acea perioadă.

Susține recurenta că instanțele judecătorești, care au examinat cauza data în fond și în apel, nu au negat faptul că SRL ”Martin” din cauza SRL ”Paolcaz”, timp de 402 zile nu a putut desfășura activitatea sa, pe ruta regulată Chișinău - Galați.

Consideră recurenta că, la caz nu are importanță faptul dacă a activat autovehiculul, după suspendarea rutei sau nu, important este faptul că SRL ”Martin” a ratat un venit, pe care îl putea primi, anume din cauza suspendării rutei Chișinău - Galați. În lipsa acestei rute SRL ”Martin”, a fost nevoită să dezvolte alte genuri de activitate, pentru a se putea menține pe piață.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 04 septembrie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel, a fost expediată participanților la proces la data de 03 octombrie 2017 și recepționată de către recurentă la data de 05.10.2017. Recursul depus la data de 17 noiembrie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de recurenta FPC "Martin" SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul declarat de FPC "Martin" SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurantei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile

declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de FPC "Martin" SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Firma de Producție și Comerț "Martin" Societate cu Răspundere Limitată, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 04 septembrie 2017.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan